

[Steen.]

anerkendt og indsigtfuld Mand som Nationalbankdirektør Bramsnæs gav Udtryk for i den Tale, han holdt paa det store Industrimøde i Dagene omkring den 1. November, hvor han om dette Forhold siger:

„Det lader sig ikke besvare, hvorvidt Udviklingen med Afspærring og Restriktioner fortsættes, men det vil for mit Vedkommende være utænkeligt, at der ikke kom andre Retningslinier; paa den anden Side tror jeg ikke, vi kommer helt tilbage til tidligere Tiders internationale Arbejdsdeling.“

Over for Forholdene i Landbruget vil der, selv med den Bedring, der glædeligvis er indtraadt, fortsat være Anledning for Lovgivningsmagten til at have sin Opmærksomhed henvendt paa Landbrugets Forhold, og fra Det radikale Venstres Side er Stillingen da denne, modsat hvad det ærede Medlem Hr. Krag gav Udtryk for i Gaar, at vi fremefter som hidtil er villige til at medvirke til Gennemførelse af Ordninger, som betyder, at Landbruget for sine Produkter opnaar anstændige Priser paa Hjemmemarkedet, Priser som betinger Rentabilitet. Det har vi vist gennem vor Medvirken til den Kornordning, der er gennemført, en Ordning, som vi under de givne Forhold anser for rigtig, værende Udtryk for Retsindighed over for Landbruget fra den øvrige Befolknings Side og, hvad angaar Fordeling af de Goder, selve Ordningen indeholder, tillige en retfærdig Fordeling af disse Landbrugserhvervets Udøvere imellem. Det har vi vist vor Vilje til gennem vor Tilslutning til Gennemførelse af den Kødordning, den højtærede Landbrugsminister har foreslaaet, og paa den Linie vil vi i alle disse Spørgsmaal, saa længe Forholdene gør det rimeligt og naturligt, fortsat være at finde. Men for at en saadan Politik fortsat kan føres her i Landet og, som det hidtil har været Tilfældet, i god Forstaaelse ogsaa med det forbrugende Publikum, tror jeg, det er klogt, at man fra Lederne inden for Landbrugserhvervet forstaaende lytter til de Røster, der er kommet til Orde om, at Flæsk og Svinekød burde være til at købe paa det danske Marked til Priser, der ogsaa er overkommelige for det almindelige danske Husholdningsbudget — de sidste Dages Forhandlinger viser, at man ogsaa gør dette. Her er aldeles ikke Tale om, saaledes som jeg fra forskellig Side har hørt det fremstillet, at tilvejebringe en Ordning, der skal tage noget fra Landbruget. Nej, her er Tale om at tilvejebringe en Ordning, som ud over de Erhvervsmuligheder, Landbruget har ved at

opføde det Antal Svin, hvortil de enkelte Landbrugere har Kort, desuden oparbejder et Hjemmemarked, hvortil der kan leveres Svin til en for Landbrugeren antagelig Pris, der samtidig meget vel kan være en for Forbrugerne overkommelig Pris. Saaledes som dette Spørgsmaal, een Gang rejst, nu i god Forstaaelse fra alle Sider synes at blive behandlet, vil jeg da udtale Ønsket om, at det maa være Indledning til en varig og for de forskellige Interesser tilfredsstillende Ordning. Men som vi er villige til fortsat at medvirke til, at Landbruget opnaar ordentlige Priser paa Hjemmemarkedet, saaledes maa vi, fremefter som hidtil, afvise urimelige og økonomisk uoverkommelige Krav om, at det danske Samfund skal garantere Eksportpriser af en bestemt Størrelse.

For Industriens Vedkommende maa det erkendes, at der gaar det under de os paa tvungne Forhold i det store og hele godt.

Ser vi derimod paa Erhvervsforholdene for de Tusinder og atter Tusinder i dette Land, hvis Eksistens er knyttet til Handels og Haandværkets Forhold, saa ser vi, at trods alle de Vanskeligheder af forskellig Art, ogsaa de har været ude for, har de i hele deres Indstilling været dem, som stærkest har ønsket at fortsætte med Erhvervslivet paa den liberale Linie. Det har været muligt for Statsmagten i de allervanskeligste Tider at komme dem til Hjælp gennem Handelsministeriets smaa Haandværkerlaan og gennem Indenrigsministeriets Laanevirksomhed over for Byggefagene — den Byggeindustri, der jo nu engang er en Nøgleindustri, hvis Virksomhed spores viden om —, og saafremt de paagældende i den kommende Tid har Brug for Lovgivningsmagtens Medvirkning til Gennemførelse af visse regulerende Foranstaltninger sigtende til at forhindre usunde Udvækster paa Erhvervslivet, vil de altid kunne regne med Det radikale Venstres Interesse, Forstaaelse og Støtte. At den almindelige Bedring i Forholdene baade for Landbruget og Byerhvervet, som er foregaaet i det danske Folkesamfund i Tiden siden 1932, ogsaa for de paagældende har medført en væsentlig Bedring derigennem, at de i Dag tør regne med en baade større og mere betalingsdygtig Kundekreds end hidtil, er et glædeligt Forhold.

Men der er et Omraade i Forbindelse med disse Erhvervsgrupper, Lovgivningsmagten maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, og det er Spørgsmaalet om at tilvejebringe en rimelig Ordning i Forholdet mellem Ejere og Lejere af Byejeendom-